

UCHWAŁA NR XXIX/284/2026
RADY MIEJSKIEJ W KARCZEWIE
z dnia 29 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza w zakresie braku należytego nadzoru nad organizacją pracy w Urzędzie Miejskim w Karczewie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 229 pkt 3 w zw. z art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 20.05.2026 r. na działalność Burmistrza w zakresie braku należytego nadzoru nad organizacją pracy w Urzędzie Miejskim w Karczewie uznaje się za bezzasadną z przyczyn wyjaśnionych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Karczewie do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, o której mowa w § 1 niniejszej uchwały wraz z pouczeniem skarżącego o treści art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Karczewie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Do Biura Rady Miejskiej w Karczewie w dniu 26.05.2026 r. wpłynęła skarga na działalność Burmistrza w zakresie braku należytego nadzoru nad organizacją pracy w Urzędzie Miejskim w Karczewie. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po analizie ustaliła, że w skardze poruszono szereg różnych aspektów działalności urzędu i innych jednostek organizacyjnych gminy.

Jeżeli chodzi o wadliwe działanie centrali telefonicznej należy wskazać, że jak każde urządzenie techniczne, również centrala telefoniczna może sporadycznie ulec awarii. Ewentualne zakłócenia mają jednak charakter incydentalny i są niezwłocznie usuwane po ich stwierdzeniu.

Jednocześnie fakt skutecznego połączenia się Skarżącego z Biurem Obsługi Mieszkańców potwierdza prawidłowe funkcjonowanie centrali telefonicznej oraz możliwość realizacji połączeń przychodzących i ich przekierowywania do właściwych komórek organizacyjnych.

Brak odebrania połączenia przez konkretnego pracownika po jego przekazaniu nie świadczy o nieprawidłowym działaniu centrali telefonicznej. Pracownicy Urzędu realizują obowiązki służbowe wymagające okresowego opuszczania stanowiska pracy, w szczególności uczestniczą w spotkaniach, wizjach lokalnych, obsłudze interesantów, naradach lub wykonują inne czynności służbowe poza pokojem biurowym. W takich sytuacjach czasowy brak możliwości odebrania telefonu jest obiektywnie uzasadniony.

Zgodnie z art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy dotyczące ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności oraz lepszego zaspokajania potrzeb ludności.

Skarżący nie wskazał, na czym konkretnie miałyby polegać naruszenie przez Burmistrza dyspozycji powołanego przepisu. Samo twierdzenie, że Skarżącemu nie udało się podjąć tematyki związanej z cyberbezpieczeństwem, nie stanowi o naruszeniu art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że podczas rozmowy z Sekretarzem Gminy Skarżący miał możliwość przedstawienia zagadnień związanych z cyberbezpieczeństwem. W odpowiedzi został poinformowany, że na dzień przeprowadzenia rozmowy Gmina nie jest zainteresowana zlecaniem dodatkowych odpłatnych audytów, analiz lub opracowań w tym zakresie. Okoliczność ta nie świadczy o odmowie podjęcia tematyki cyberbezpieczeństwa, lecz stanowi wyraz decyzji organizacyjnej dotyczącej aktualnych potrzeb i priorytetów Gminy.

Należy podkreślić, że art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego nie nakłada na organ obowiązku uwzględnienia każdej propozycji lub inicjatywy zgłaszanej przez podmioty zewnętrzne, ani obowiązku podejmowania współpracy w zakresie proponowanych usług. Przepis ten określa jedynie przykładowy zakres spraw, które mogą być przedmiotem wniosków kierowanych do organów administracji publicznej.

W konsekwencji brak zainteresowania Gminy skorzystaniem z oferowanych przez Skarżącego usług lub opracowań nie może zostać uznany za naruszenie art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Skarżący miał możliwość przedstawienia informacji dotyczących oferowanych usług związanych z cyberbezpieczeństwem. Nie można zgodzić się więc z twierdzeniem, że brak kontynuowania rozmów lub brak zainteresowania skorzystaniem z oferty Skarżącego stanowi naruszenie zasad uczciwej konkurencji. Przepisy prawa nie nakładają na Burmistrza ani pracowników Urzędu obowiązku prowadzenia szczegółowych rozmów handlowych z każdym podmiotem oferującym swoje usługi ani obowiązku analizowania każdej przedstawionej oferty.

Zasady uczciwej konkurencji znajdują zastosowanie przede wszystkim w procedurach wyboru wykonawców oraz udzielania zamówień publicznych, gdzie wszystkim podmiotom zapewnia się równe traktowanie oraz możliwość ubiegania się o realizację zamówienia na jednakowych zasadach. Skarżący nie wykazał, aby w przedmiotowej sprawie prowadzone było jakiegokolwiek postępowanie zakupowe, z którego został wykluczony, ani aby odmówiono mu udziału w procedurze wyboru wykonawcy.

Sam fakt, że Gmina nie była zainteresowana skorzystaniem z usług oferowanych przez Skarżącego, nie może być utożsamiany z naruszeniem zasad uczciwej konkurencji. Każdy podmiot publiczny ma prawo samodzielnie oceniać swoje potrzeby oraz podejmować decyzje dotyczące zasadności nabywania określonych usług, kierując się aktualnymi potrzebami organizacyjnymi i możliwościami finansowymi.

Skarżący zarzuca brak dbałości Burmistrza o finanse publiczne. Nie przedstawił jednak żadnych dowodów potwierdzających twierdzenie, że strony internetowe oraz Biuletyny Informacji Publicznej prowadzone przez jednostki organizacyjne Gminy są niebezpieczne lub niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Zarzut ten ma charakter ogólnikowy i nie wskazuje konkretnych naruszeń, które pozwalałyby na jego merytoryczną weryfikację.

Należy podkreślić, że samo twierdzenie o istnieniu na rynku rozwiązań tańszych nie stanowi podstawy do uznania, że doszło do naruszenia zasad gospodarowania środkami publicznymi. Ocena gospodarności wydatków publicznych nie może opierać się wyłącznie na kryterium najniższej ceny. Przy wyborze rozwiązań informatycznych uwzględnia się również ich funkcjonalność, bezpieczeństwo, niezawodność, koszty utrzymania, wsparcie techniczne, kompatybilność z wykorzystywanymi systemami oraz potrzeby danej jednostki. Sam fakt korzystania przez jednostki z określonych rozwiązań informatycznych nie świadczy o niegospodarności ani o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Skarżący nie wykazał również, aby funkcjonujące rozwiązania generowały nieuzasadnione koszty, powodowały straty dla budżetu Gminy lub skutkowały naruszeniem obowiązujących przepisów. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że Burmistrz dopuścił się zaniedbań w zakresie dbałości o finanse publiczne.

W podsumowaniu Skarżący zarzuca Burmistrzowi brak należytego nadzoru nad organizacją pracy w urzędzie. Nie wskazał jednak żadnych konkretnych okoliczności, zdarzeń ani zaniechań, które mogłyby świadczyć o niewłaściwym wykonywaniu przez Burmistrza obowiązków związanych z organizacją pracy Urzędu. Zarzut został sformułowany w sposób ogólnikowy i nie został poparty żadnymi dowodami pozwalającymi na potwierdzenie jego zasadności.

Należy podkreślić, że Burmistrz wykonuje zadania związane z kierowaniem bieżącymi sprawami Gminy oraz organizacją pracy Urzędu przy pomocy Sekretarza Gminy i kierowników komórek organizacyjnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, regulaminem organizacyjnym oraz wewnętrznymi procedurami. Nadzór nad realizacją zadań przez pracowników sprawowany jest na bieżąco, a organizacja pracy Urzędu podlega stałemu monitorowaniu i dostosowywaniu do potrzeb mieszkańców oraz obowiązujących wymogów prawnych.

Skarżący nie wykazał, aby doszło do konkretnych nieprawidłowości organizacyjnych skutkujących naruszeniem prawa, interesu publicznego lub praw mieszkańców. Samo subiektywne przekonanie o niewłaściwej organizacji pracy Urzędu nie może stanowić wystarczającej podstawy do uznania zarzutu za zasadny.

